

**Projev papeže Benedikta u příležitosti přijetí nového velvyslance
při Svatém stolci, pana Pavla Vošalíka
Vatikán 28. září 2008**

Vážený pane velvyslance,

je mi potěšením, že Vás dnes mohou přijmout u příležitosti předání pověřovacích listin, kterými jste ustanoven k zastávání úlohy mimořádného a zplnomocněného velvyslance České republiky při Svatém stolci. Děkuji Vám za srdečný proslov, který jste přednesl na začátku svého poslání, kterým Vás Vaše vláda pověřila. Prosím Vás, abyste vyřídil můj uctivý pozdrav prezidentu republiky, panu Václavu Klausovi, a abyste ho ujistil, že se modlím za zdraví a prospěch jeho národa.

Pane velvyslance, cením si toho, jak zdůrazňujete vliv křesťanství na bohaté kulturní dědictví Vašeho národa, zvláště na úlohu, kterou sehrálo evangelium, když přinášelo českému národu naději v době útisku. Naděje je skutečně nepomíjejícím poselstvím, které církev předkládá každé generaci, poselstvím, díky kterému se církev zapojuje do celosvětové úlohy vytvářet pouta pokoje a dobré vůle mezi všemi národy. Činí tak zvláště skrze svou diplomatickou činnost, která zdůrazňuje důstojnost lidí, určených k tomu, aby žili ve společenství s Bohem a ve společenství vzájemném.

Váš národ, veden smyslem pro solidaritu, která mu umožnila znovu povstat po pádu totalitarismu, chce přispět také ke prospěchu celé světové rodiny, a to účastí na mezinárodní spolupráci v boji proti násilí, hladu, chudobě a dalšímu bezpráví ve společnosti. Vaší zemi se brzy otevřou nové možnosti při předsednictví Radě Evropské unie v příštím roce. Věřím, že budou-li stanoveny jasné cíle a bude-li usnadňována spolupráce všech členských zemí, pak se Česká republika, poctěna předsednictvím, bude moci být pevným orientačním bodem ve společné snaze uvést do souladu jednotu a rozdílnosti, národní svrchovanost a společné aktivity, ekonomický pokrok a sociální spravedlnost v Evropě.

Církev si je vědoma nesčetných úloh, před kterými Evropa stojí, právě ve chvíli, kdy se národy snaží o založení stabilnějšího mezinárodního společenství pro budoucí generace. Aby v tom mohla pokračovat, její představitelé jsou povoláni k tomu, aby uznali, že štěstí a blahobytu lidí nelze dosáhnout pouze skrze struktury nebo jednotlivou společenskou nebo politickou vrstvu (srov. *Spe salvi* č. 24). Uskutečnění autentické kultury vyžaduje harmonickou spolupráci rodin, církevních společenství, škol, ekonomických sil, komunálních organizací a státních institucí. Nechtějí být v žádném případě samoučelné, nýbrž jsou strukturovány a uspořádány tak, aby sloužily všem a jsou mezi sebou navzájem propojeny za účelem společného dobra (srov. *Centesimus annus*, č. 13).

Celá společnost proto získá, když je církvi dáno právo spravovat duchovní a materiální dobra pro svou službu (srov. *Gaudium et spes*, č. 88). Ve Vaší zemi se v této oblasti ukazují znamení pokroku, ale ještě zbývá mnoho vykonat. Věřím, že speciální komise, které za účelem vyřešení mimořádné otázky církevního majetku

sestavila Vaše vláda a parlament, budou i nadále pracovat čestně, poctivě a upřímně uznají přínos církve pro společnost. Vyslovuji zvláštní přání, aby se na toto dbalo i při řešení otázky pražské katedrály, která je živým svědectvím bohatého kulturního a náboženského svědectví Vaší země a svědectvím souladu mezi církví a státem.

Evangelium ze své podstaty vybízí věřící, aby se věnovali láskyplně službě svým bratřím a sestrám bez rozdílu a bez ohledu na námahu (srov. Lk 10, 25-37). Láska je vnějším vyjádřením víry, která nese společenství věřících a umožňuje jim, aby byli znamením naděje pro svět (srov. Jan 13,35). Zárným příkladem této viditelné lásky ve Vaší zemi je práce charit. Její členové intenzivně pracují v nesčetných sociálních oblastech.

Zvláště to lze vidět ve službě svobodným matkám, bezdomovcům, postiženým a vězňům. Spolupráce Charity České republiky a Ministerstva zdravotnictví, Ministerstva práce a sociálních věcí, je dokladem plodů, které mohou vzejít z úzké spolupráce mezi státními a církevními strukturami (srov. *Deus Caritas est*, č. 30). Rád bych zdůraznil na tomto místě nesmírný potenciál pro výchovu mládeže. Účastí v těchto iniciativách se učí, že autentická solidarita nespočívá pouze v poskytování materiálních dober, ale v darování sebe sama (srov. Lk 17,33).

Na závěr mi, Excelence, dovoluji, abych vyjádřil Vám a Vaším spoluobčanům účast na tragické smrti pana Ivo Žďárka, velvyslance České republiky v Pákistánu, který byl mezi těmi, kdo přišli o život v nedávném atentátu v Islámabádu. Každý den se modlím za to, aby toto násilí skončilo a povzbuzuji všechny, kdo pracují v diplomatických službách, aby se stále intenzivněji věnovali podpoře míru a zaručení bezpečnosti ve světě.

Na začátku Vaší služby, pane velvyslance, Vám z celého srdce přeji, aby Vaše poslání přineslo hojné plody. Ujišťuji Vás, že úřady římské kurie jsou připraveny Vám v těchto úkolech pomoci. Prosím Vás, abyste ujistil lid České republiky o mých modlitbách a mé úctě. Přeji všem lidem hojnost Božího požehnání a svěřuji je láskyplné prozřetelnosti všemohoucího Boha.